

Drept penal

Speta 1

În fapt, în temeiul art. 595 C. proc. pen., *Primus* a formulat o cerere prin care a invocat incidența instituției *mitor lex*, având în vedere că în anul 2013 a fost condamnat definitiv, în baza art. 209 alin. (4) din Codul penal anterior, la o pedeapsă de 11 ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de furt calificat, reținându-se că, pătrunzând fără drept în locuințele a 3 persoane, a sustras din acestea, la intervale de timp diferite, în baza aceleiași rezoluții infracționale, bunuri în valoare totală de 210.000 lei.

Cererea întemeiată pe dispozițiile art. 595 C. proc. pen. a fost formulată la data de 15 februarie 2014, în timpul executării pedepsei de 11 ani închisoare.

În motivarea cererii, *Primus* a arătat că, în speță, sunt realizate condițiile de aplicare ale art. 6 C. pen., având în vedere că pedeapsa prevăzută de lege pentru varianta infracțională săvârșită de inculpat este *de lege lata* de 7 ani, cu mult sub cuantumul pedepsei aplicate (11 ani).

Cu privire la modalitatea de soluționare a cererii, *Primus* a precizat că în jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, s-a statuat că, spre deosebire de situațiile tranzitorii reglementate de art. 5 din Codul penal, în cazul incidenței art. 6 din Codul penal, numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi se reduce la limitele de pedeapsă și cauzele legale de modificare a acestora. Așadar, în aplicarea dispozițiilor art. 6 C. pen., în cazul unei infracțiuni în formă continuată care, potrivit legii penale noi, nu mai îndeplinește condițiile de existență ale infracțiunii continuate, ci condițiile concursului de infracțiuni, instanța se raportează exclusiv la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită.

Cu privire la această chestiune, reprezentantul ministerului public a susținut un punct de vedere diferit, în sprijinul căruia a invocat practica majoritară. În concret, acesta a arătat că, în jurisprudența instanțelor, prevalează opinia conform căreia la stabilirea pedepsei aplicate condamnatului printr-o hotărâre penală definitivă pentru o infracțiune continuată, care potrivit legii penale noi nu mai îndeplinește condițiile de reținere a unității infracționale continuate, ci pe cele ale unui concurs de infracțiuni, se va avea în vedere pedeapsa maximă ce ar rezulta în urma aplicării dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni conform legii penale noi.

Lucrare profesională 1

Efectuați o comparație între regimul infracțiunii continuate în Codul din 1969 și Codul penal în vigoare.

Lucrare profesională 2

Realizați o comparație între dispozițiile art. 5 și cele ale art. 6 C. pen.

Lucrare profesională 3

Arătați motivat care este soluția ce se impune din punct de vedere legal.

Speta 2

În fapt, X a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu, reținându-se că, la data de 17 martie 2016, a emis un act administrativ cu încălcarea unor dispoziții dintr-o hotărâre de guvern, edictată în baza legi care stipula că procedura emiterii unor astfel de acte administrative urmează a fi reglementată prin hotărâre a executivului, producându-se o pagubă unității, în valoare de 2.300.000 lei.

La termenul de judecată din 15 mai 2017 au avut loc dezbaterile. Avocatul inculpatului (X) a susținut în cadrul concluziilor că, în speță, se impune achitarea clientului său, întrucât fapta acestuia nu întrunește condițiile de tipicitate stabilite de norma de incriminare, astfel cum a fost aceasta reconfigurată prin Decizia CCR nr. 405/2016. În concret, avocatul lui X a arătat că numai încălcarea, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a unei legi sau ordonanțe poate realiza elementul material al infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 C. pen.

Procurorul de ședință a precizat că se distanțează de acest punct de vedere, considerând că la data săvârșirii faptei Decizia CCR nr. 405/2016 nu era încă pronunțată, astfel că aceasta nu se poate aplica retroactiv, deoarece nu este o lege în sensul art. 173 C. pen. Acesta a mai menționat că, de fapt, prin trimiterea existentă în lege, legiuitorul primar a delegat puterea sa, în mod constituțional, Guvernului României, astfel că fapta constă în *nesocotirea unei legi*.

Lucrare profesională 4

Care sunt condițiile în care se aplică art. 5 C. pen.?

Lucrare profesională 5

Care sunt efectele unei Decizii a Curții Constituționale cu privire la procesele penale în curs?

Lucrare profesională 6

Arătați motivat care este soluția legală ce se impune în cauză.